

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)	
1. Nazwa przedmiotu	...
2. Kod przedmiotu	...
3. Poziom studiów	...
4. Liczba godzin	...
5. Liczba ECTS	...
6. Wykładowca	...
7. Tematyka	...
8. Literatura	...
9. Inne informacje	...

Rozmowa kliniczna

Tok studiów 2023/2024-2027/2028	
---------------------------------	--

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” w Warszawie Filia w Rzeszowie
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu - polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia kliniczna, Psychologia rodziny, Psychologia kryminalistyczno-śledcza, Psychologia sądowo-penitencjarna, Psychotraumatologia i profilaktyka społeczna, Psychoterapia, Psychoseksuologia, Neuropsychologia, Psychodietetyka i suplementacja w sporcie, Psychologia kryzysu i interwencji kryzysowej, psychologia sądowa, Psychologia uzależnień
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ <u>specjalnościowy</u> /obowiązkowy/ fakultatywny / praktyczny
Rok / Semestr:	4/8
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Diagnoza psychologiczna, Psychologia kliniczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30	0	0	0	0	0	2	6	58	3
Studia niestacjonarne	10	12	0	0	0	0	0	2	6	30	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)

	Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł <u>Praca w grupie</u> Debata Inne	
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat relacji interpersonalnych, więzi społecznych i rządzących nimi prawidłowości, wymienia czynniki wspomagające i utrudniające kontakt diagnostyczny, sygnały akceptacji, zainteresowania, zrozumienia niezależnie od rodzaju zaburzeń psychicznych i zachowania.	K_W10
P_W02	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat specyfiki rozmów w obszarze neuropsychologii oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W15
P_W03	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat zasad i norm etycznych oraz etyki zawodowej w obszarze relacji klinicznej.	K_W19
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii i powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych zjawisk i procesów psychologicznych, dokonywania diagnozy i projektowania działań mających zastosowanie w praktyce.	K_U07
P_U02	Student potrafi dokonać opisu i analizy informacji uzyskanych w wyniku wywiadu i rozmowy psychologicznej oraz ich przebiegu z uwzględnieniem (w przypadku rozmowy psychologicznej) własnego rezonansu somatyczno – emocjonalnego w celu postawienia hipotez diagnostycznych.	K_U12
P_U03	Student posiada umiejętność integracji zebranych danych z wiedzą teoretyczną i praktyczną w celu postawienia wstępnej diagnozy.	K_U12
P_U04	Student potrafi dostosować styl rozmowy do potrzeb i stanu emocjonalnego pacjenta.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Prezentuje postawę przejawiającą rozwiniętą wrażliwość badawczą, potrafi określić priorytety służące przeprowadzeniu efektywnej rozmowy klinicznej, odznacza się rzetelnością, dojrzałością i zaangażowaniem podczas stosowania wywiadu i rozmowy psychologicznej.	K_K01
P_K02	Prezentuje postawę akceptacji i przestrzegania praw człowieka oraz wrażliwości na problemy i zjawiska związane ze zdrowiem psychicznym, posiada wgląd w samego siebie, jest zdolny do samokrytycyzmu.	K_K09
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie do problematyki rozmowy i wywiadu. Definicje rozmowy, kryteria podziału, rodzaje rozmowy, typ danych. Rozmowa codzienna a rozmowa psychologiczna. Zasady etyczne związane z prowadzeniem rozmowy psychologicznej.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Nawiązywanie i podtrzymywanie kontaktu w relacji psycholog-pacjent/klient. Czynniki, które wspomagają i utrudniają nawiązanie kontaktu diagnostycznego. Sposoby sygnalizowania akceptacji, zainteresowania i zrozumienia. Parafraza i odzwierciedlanie uczuć. Prośby o rozwinięcie tematu. Rola milczenia w rozmowie. Ocena gotowości do udziału w relacji.	

W3	Umiejętności psychologiczne a rozmowa: podążanie za klientem, empatia; otwartość. Asymetria ról w rozmowie psychologicznej. Kontakt rzeczywisty czy kontakt pozorny. Przyczyny kontaktu pozornego. Sposoby rejestrowania rozmowy, zasady transkrypcji.	
W4	Technika prowadzenia wywiadu i rozmowy. Fazy rozmowy diagnostycznej. Rodzaje pytań i ich konstrukcja. Pytania otwarte i zamknięte. Pytania sugerujące, pytania wprost i nie wprost, pytania odroczone i ułatwiające zmianę tematu. Zasady budowania ciągów pytań w zakresie poszczególnych tematów.	
W5	Rozmowa psychologiczna a pomoc psychologiczna i psychoterapia.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Ćwiczenia praktyczne w zakresie nawiązywania i podtrzymywania kontaktu. Rozmowa w trójkach z podziałem na role: mówiący, słuchający i obserwator; analiza przebiegu rozmowy ćwiczeniowej w zakresie cech formalnych omówionych na zajęciach (kontakt, parafraza, odzwierciedlanie uczuć i in.)	P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02
T2	Ćwiczenia praktyczne w zakresie budowania strategii rozmowy. Rozmowy w trójkach z podziałem na role: mówiący, słuchający i obserwator; analiza przebiegu rozmowy ćwiczeniowej w zakresie cech rozmowy omówionych na zajęciach - m.in. identyfikacja typów pytań, ich funkcji i sekwencji.	
T3	Reguły planowania tematyki rozmowy. Cel diagnozy. Postawienie hipotez diagnostycznych. Szczegółowa tematyka rozmowy. Analiza i wyciąganie wniosków z rozmowy: wieloznaczność danych, błędy percepcji i wnioskowania, poza treściowy kontekst wypowiedzi, formalne cechy wypowiedzi.	
T4	Powiązanie metody rozmowy z metodą obserwacji.	
T5	Ćwiczenia praktyczne w zakresie formułowania i weryfikacji hipotez diagnostycznych w oparciu o rozmowę. Rozmowy w trójkach z podziałem na role: mówiący, słuchający i obserwator; analiza przebiegu rozmowy ćwiczeniowej w zakresie zaplanowania hipotez diagnostycznych w obszarze określonych problemów, weryfikowanych następnie w rozmowie.	
T6	Rozmowa w różnych kontekstach praktycznych. Przykłady wstępnych rozmów z następującymi osobami, np. z osobą chorującą na psychozę schizofreniczną, z osobą chorującą na depresję, z dzieckiem z trudnościami w uczeniu się, z osobą zdrową na potrzeby wspierania rozwoju osobowości. Specyfika rozmów w różnych obszarach praktyki psychologicznej.	
T7	Analiza przebiegu rozmowy; informacje zwrotne doświadczeń w obu rolach; informacje zwrotne od grupy; analiza specyficznych trudności w prowadzeniu rozmowy w określonym obszarze praktyki psychologicznej. Podsumowanie.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Kolokwium pisemne	Wiedza
Ćwiczenia	Praca zaliczeniowa, prezentacje przygotowane i wygłaszane przez studentów, prace domowe, dyskusje,	Umiejętności i kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, a także pracy zaliczeniowej, prezentacji i aktywności studenta podczas dyskusji.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		

Ocena kształtująca:

a) w zakresie wykładów:

- na podstawie odpowiedzi na pytania dotyczące materiału omówionego na poprzednich wykładach;

b) w zakresie ćwiczeń:

- na podstawie oceny bieżącego postępu realizacji zadań.

1. Określanie i wyjaśnianie studentom celów uczenia się i kryteriów osiągnięcia celów (określenie i wyjaśnienie studentom oczekiwań: nauczyciel wyjaśnia studentom, co będzie podlegało ocenie i tego od nich wymaga).

2. Organizowanie dyskusji, zadawanie pytań i zadań, uzyskując informację na temat procesu uczenia się studentów.

3. Udzielanie studentom informacji zwrotnej, która umożliwi im widoczny postęp w nauce i będzie zawierała odpowiedź na pytania: Co student zrobił dobrze? Co i jak student ma poprawić? Jak student ma się dalej uczyć, aby się rozwijać i robić postępy?

4. Umożliwianie studentom wzajemnego korzystania ze swojej wiedzy i umiejętności (poprzez pracę w grupach i parach, wzajemne nauczanie, ocenę koleżeńską).

5. Wspomaganie studentów, by stali się autorami procesu swojego uczenia się (rozwijanie u studentów wiary w swoje możliwości, motywacji do nauki i zaangażowania, odpowiedzialności za swój proces uczenia się).

Ocena podsumowująca:

Wykład: ocena wiedzy wykazanej na kolokwium pisemnym o charakterze problemowym.

Liczba punktów wymagana do zaliczenia (51% maksymalnej liczby punktów możliwych do uzyskania).

Punktacja/oceny:

91%-100% - bdb.

81%-90% - db. plus

71%-80% - db.

61%-70% - dst. plus

51%-60% - dst.

50% – ndst.

Ćwiczenia:

Na ocenę podsumowującą składają się oceny cząstkowe zdobyte w trakcie ćwiczeń: ocena przygotowanego przez studenta pracy, ocena prezentacji, ocena aktywności w trakcie dyskusji, ocena efektów indywidualnej i grupowej pracy studenta, stopnia przyswojenia wiedzy i opanowania umiejętności oraz osiągnięcia kompetencji zakładanych w przedmiotowych efektach uczenia się.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia Stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	30
W tym		
1.1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	22
1.2.Egzaminy/zaliczenia-liczba godzin	2	2
1.3.Udział w konsultacjach-liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne, samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	17	45
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h= 3 ECTS	75h= 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Stemplewska-Żakowicz K., Krejtz, K. (red.), Wywiad psychologiczny.,T.1. Wywiad jako postępowanie badawcze, Wyd. Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 2005

Stemplewska-Żakowicz K., Krejtz, K. (red.), Wywiad psychologiczny. T.2. Wywiad jako spotkanie z człowiekiem, Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 2005

Stemplewska-Żakowicz K., Krejtz, K. (red.), Wywiad psychologiczny, T.3. Wywiad w różnych kontekstach praktycznych, Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 2005

Suchańska A., Rozmowa i obserwacja w diagnozie psychologicznej, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2011

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Egan G., (2002), Kompetentne pomaganie, Wyd. Zysk i S – ka, Poznań 2002

Sztander W., Rozmowy, które pomagają, Wyd. Instytut Psychologii Zdrowia, Warszawa 1999